

מסורת הש"ס

[illegible]

תום' ר"י הוקן

[illegible]

החכמים והורגלו בכך ו

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

יכול יהדרנו בממון. כדכתיב (ויקרא יט) לא תהדר פני גדול דמשמע
בממון וכגון ודל לא תהדר צריכו (שמות כג): מי לא עסקין.

ומצד שני לא משמע נמי אפילו נוקב מרגניחא שאומנות יקרה היא ומצד שני ליה למיקס ואע"ג דבטל ממלאכתו ואיכא חסרון כים: מה

לדור ששין בו ביטול מלכא. דמין
לגזון הדור אלל נשאות פנים או
במחנה או בירושלם דברים ואין במשפט
ויטול מלכא: מה קימא שאין כה
מספרון כים. דהא אוקימנא דנשאל
כה ביטול מלכא עסקין ומו לא
שיך בה חסרון כים: אף יסוד
שאין בו חסרון כים. ועל כרחיך לא
נכתב הידור אלל לדרוש דלחמן
למעוטי עמידה מרחוק ולמעוטי בית
המרחק דלחמן: עומדין מפניהם.
במבואי בבורים קאי כשעוברים בחור
ירושלים: נמלאם מכשין. שלא יביאו
עוד שאימרו נבזו אנו בעיניכם
ולאו משום חיוב מזוה היה ואלין
אין אלס היכרים חסונים עזרי
ועוסקים במזלות לא היה למינס
מקמייהו: מספוחא. מרחק דלחמן
ובנאחית מגו ירושלם ואסתי: שני
אין מחינות אל ספר שנייה

לו מדרש אגדותיו: שני שליש שלי.
 שני חלקים של שליש הספר: תורה
 פסוקים. ספר ויקרא שניה לו כרייתא
 שני מדרש הספר: כן היה הספר.
 וטעמו היה ואלה הן בעצמן לפני:
 בכפי גוף. מקום שני אדם עומדים
 עומדים והא דר' שמעון כרי' כנתי
 כרמי מקום עומדים לגושים דהס
 מקום הידור הוא: ה' מן ספרה. דר'
 שמעון כרי' כנתי כרמי מן מקראת
 ליה כן יושב ומהרהר: לאוסיס
 שמי. פעמים שהוא טרוד ומעין
 ויבטחמתי לפני כניסתי למרחק ועי'
 היה שגורו צפי ולנו ומעין כה כתי
 המרחק: כרשעי עסקין. כנתי
 למה לי קרא אם ראה ועל עיני הרי
 עבר על מקום והדבר: זמן חוביס.
 באלרע אמותיו ודלתא (עמד 2):
 ש' קרא. ש' קל ליהן מן הידור
 היודע מחשבותיו שמה מנשק
 החבנות להפטר ממחמתו: שיש כה
 הידור. כדור וגשיחות פנים דכר
 ההיכר שפסלו עמד: כדור
 גיפא. הכה מפקסו כניסה: ולא
 רב מוכה אנא. וף על פי שחם
 חוקים יתר מר' אמת אביעי לכו
 למקום: לא ארעין. לא מוכרנו
 לעמוד שחיו טרודים: ואי מקף.
 ממכד דרך אחרת של שלעבור לפני
 האזור: חיי. מארץ ימים: דגים
 יבשו כרנן. תמיד רגלים אכלס
 וכלס נם כנתיס כלילי הס מסס:
 גיפא. בלע"ז פרייז: רשעין.
 מן המידה חכמה כמה מצוה ב
 עומדים ודלמא
 אמר מר' יכול עמוד
 הוה יתיב בי מסחות
 ואיקפד ואתא אמר ל
 עמד מפני וחו בר ק
 מסחות על ואילר
 לאברה שני שלישי
 לו שמה בהן יושב ו
 לא קשיא יהא בבתי
 בר חנה אמר ר' יוחנ
 הכסא דילמא לאונס
 ברשעי עסקין אלא
 זמן חיובא הא לא חוי
 שיש בה הידור הוי א
 מובהק אבל ברבו המו
 דרב יוסף דאחי הוה
 סגיא יתיב רב משרי
 זמן רב מובהק אנא
 ולאו לזן שיש ישרי
 חיי אבי מקף רבי א
 חלף ההוא גברא ק
 א"ל דלמא ממתא
 מפני שיבה תקום
 כאיסי בן יהודה ר
 הרפתקי ערו עליהו
 יתיב דא לסבי ריהו
 לאו תורה כמה נחמ

מקראות ופרשות ופרשנים. עזר ענין. עזר ענין: אזי יביד ידא לכני. פושט
שלומוי לפשוט להן יד אכל הוא ענין לא: רבי נחמן משרד גוואל. פושט
לעמוד עליו משרתים להכיר ולקח מלא דלא יביד ידא וכסחי וקני
שלא אלא ללוגי בפרותו ורמז. אלא מורה כמה נתמן אילם בשוק
אזי יביד ידא לכני מכדד ענין בוקים ופושט להן ידא שישען
וליתא דכל היכא דגרסי' יביד ידא להשען אחרים עליו קאמ
ש: רש לקים פליה כמי בירדנא אחא רבא רב בר רב חנה יביד
מבחר דמי ותחייב לעמוד כמלא ענין דרבו מובהק היה. לאו אדענין. כלומר לא אדענין.
מקום עלי את דרך והלך בדרך אחו כמי שלא ישרתו מאריך ימים. דבישי. דגמח קרובה
עם מקדשים ששולבוים לפניהם בגילוי רגשות. הלכה כאחי. וסמכארי דאחי לא מליג אדרי
ישי וישרתו פליה את' רב' דעני ורמז. הלכה אפילו ישי וישרתו. וכו' דעת חז"ל

לג.

אין בעלי אומניות הראוי לעבוד בו. חממה מה לשון רשאי שייך
דמשמע דלויכא איסורא וי"ל דמייירי בעוסקין במלאכת אחרים
והשגא שייך לשון רשאים» ומיחו וי"ל רשאים כמו חייבין כי הדין
דמתן בערין פרק המקדש שד"ס (ק"מ) כמה רוצה אלס לימן
דקח מן הלוה ואלס חזקתו ואלס חזקתו ואלס חזקתו

בשאר זה נבדלה חפ"ס שחור רשק
 דמי' אע"פ שחור חזק: והשאת יתא
 דמי' חפ"ס שחור בעוסקין: במלכות
 עמלן(ט): שני' חומשין. פי' בקונ'ג'
 לזון חומש הספר וי"מ חמשה חומשין
 יש בו כמו בשל תורה אשרי האיש
 (הפס' ט): כלל תעבור עליו אפי'קי
 מים (שם טז) כל טוב לישרלל (שם עג)
 תפלה למשה (שם ז) יאמרו גאולי
 (שם קו) שילכל אחד מן הספרים אלו
 מסיים חמלן לחד מן האחרון שהוא
 סוף תהלים: (שמא' בהן יושב
 ומתדברד בוי' לא היה נצרך לומר
 כהן דה"ה בשאר ד"ת אלא הא דקאמר
 הכי סוד' ה' לירלוי אפדלמות וכו"י
 דאמר ר' חייל יבא עלי אס לא הייתי
 מסתכל בספר תהלים כו'. ת"י:
 חזי

פלוני בואכם לשלום א"ר יוחנן מפניהם עומדים
אין עומדים אמר רבי יוסי בר אבין ¹⁷בוא וראה
שעתה שהרי מפניהם עומדים מפני תלמידי חכמים
שאני התם דא"כ ⁽⁶⁾ אתה מכשילן לעתיד לבא
ופניו מבית הכסא ומבית המרחץ ולא והא ר' חייא
וחלפין ואזיל רבי שמעון בר רבי ולא קם מקמיה
לה לאבוה שני חומשים שנית לו בספר תהלים ולא
יא ואמר ליה ר' ¹⁸שמואל בר ר' יוסי הוה יתיב כי
שמעון בר רבי ולא קם מקמיה ואיכפד ואתא א"ל
יש שנית לו בתורת כהנים ולא עמד מפני ואמר
הדרהר טעמא דבהן יושב ומהרהר הא לאו הכי לא
וואי הא בבתי בראי ה"נ מסתברא ¹⁹דאמר רבה בר
יבבא מקום מותר להרהר חוץ מבית המרחץ ומבית
שאיני יכול יעצים ענינו כמי שלא ראהו ²⁰אמו
כול יעצים ענינו מקמי דלימטיה זמן חיובא דכי מטא
יה דקאים מקמיה ת"ל תקום ויראת תנא ²¹אזוהי קימה
זה ד' אמות אמר אביי לא אמרן אלא דרבו שאינו
הק ימלא ענינו אביי מצי הוה חזי ליה לאודניה דחמרא
קאים אביי הוה רכיב חמרא וקא מסגי אגודא דנהר
יא ורבנן באידך גיסא ולא קמו מקמיה אמר להו
אמרו ליה ²²לאו אדעתין ר' שמעון בן אלעזר אומר
ת"ל זקן ויראת: אמר אביי נקטינן ²³דאי מקיף
יא מקיף רבינא הוה יתיב קמיה דר' ירמיה מדיפתי
לא ולא מיכסי רישא אמר כמה חציף הא גברא
חסאי ניהו דגסי בה רבנן: איסי בן יהודה אומר
פילו כל שיבה במשמע: ²⁴אמר ר' יוחנן הלכה
יוחנן הוה קאי מקמי סבי דארמאי אמר כמה
הני רבא מיקס לא ²⁵קאי ²⁶הידור עבר להו אביי
משדר שלוחיה רב נחמן משדר גוזאי אמר אי
בר אבא איכא בשוקא א"ר אייבו אמר ר' ינאי
אין

ו' לוקים כל כמה שעוברים אלנו ונשענן עליו: רבא. היה שולח
 יום שהיו ממיד למנו לפי שהיה שר חתן הנשיא ואב"ד היו רגילים
 בעוברים לפניו היה שולח הך תריסין להחזיק ביום אבל הוא עצמו
 הלך אין חשיבותי בשביל עצמי אלא בשביל מרה. ואית דמפרשי
 א' עליהם רבא משרד שלוחיה שיצאו לקראתו לכבודו וכן רב נחמן
 ולא להשען הוא על אחרים כדאמר בפרק קמא דיומא וק'
 ליה ידא שישען ר' שמעון בן לקיש עליו ויאל לשפת הנהר:
 מפת הנהר

אף הידור שאין בו חסרון כיס. תוס' חולין נד: ב. חוב מתרגמין רשו. ריטב"א. כדמתרגמין ליה כרשיא. תוס' חולין נד: ג. כששאל רבי לרבי חייה למה לא עמד השיב לו יבא

א. הרפתקי, סבות רעיוניים, עדו, עברו, כמו ולא עדה עליו שחל [איוב כה, ח].

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) גם דל"כ נמצאת
למה סי' :

רעזאנאנץ

פריבי"ץ. מכיר קרוב.

מוסף דש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. ומינה ילפינן לעסקין במלאכתן נמי שאינן חייבין שאם אלו היו חייבין גם אותן היו רשאים. תוס' י"ד: וראה דאפילו עסק במלאכתו לא מחייב כדאמרין מה קימה שאין בה חסרון כ"ס תהיה לו כנושה לא תהא י. תוס' הרא"ש.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones